

Akademie múzických umění v Praze, Divadelní fakulta, Katedra autorské tvorby a pedagogiky
Herectví se zaměřením na autorskou tvorbu a pedagogiku

Posudek diplomové práce

Student: Filip Karda

Název diplomové práce: Dialogické jednání, improvizace a já

Vedoucí práce: MgA. Hana Malaníková, Ph.D.

Filip Karda se ve své diplomové práci rozhodl vypořádat s dilematem, které ho coby improvizátora provází od příchodu na KATaP – v jakém vztahu jsou divadelní improvizace a dialogické jednání? Kde jsou hranice, které tyto dvě disciplíny oddělují, a v čem tyto hranice spočívají? Co naopak mají obě zkušenosti společné, v čem se překrývají nebo doplňují?

Když jsme se nad zvoleným tématem sešli poprvé, byl Filip ještě v situaci, kdy ho improvizátorská praxe na place znejišťovala, problematizovala mu zkoušení DJ a on sváděl celkem dramatický boj o svobodu a soustředění. Považuji za výborný nápad, že se rozhodl lépe vyznat ve své situaci skrze psaní diplomové práce. A že ji tematizoval také v autorské prezentaci. Vnímám to jako inspirativní a hodnotný příspěvek do výzkumu disciplíny DJ.

Text je rozdělen přehledně do čtyř kapitol, které se věnují **improvizaci**, **dialogickému jednání**, přípravě a realizaci **autorské prezentace** a **odpovědím** na výše zmíněné otázky. V úvodní části vymezí autor **pojmy** jako Improliga, dialogické jednání či dramatická situace. Předeseílá, že jde jen o úzký výběr z možných definic, sestavený tak, aby zapadal do následujícího příběhu. Přesto se domnívám, že by si tato kapitola zasloužila větší plochu a koncepčnější uchopení – bylo by cenné načrtnout např. historické kořeny improvizace či divadelních sportů, abychom měli přesnější představu, v jakém kontextu si Filip pokládá svoje výzkumné otázky.

Autor se dále poctivě vrací ke svým improvizčním začátkům a pečlivě mapuje cestu od divadelních sportů k volnějším a delším formám improvizace. Reflektuje nebezpečí rychlého

a snadného úspěchu před diváky i formální a obsahové povrchnosti. Jde na to od píky, domýšlí svůj vztah k improvizaci do nečekaných detailů (styl oblékání) a je v této reflexi velmi otevřený. To považuji za charakteristický rys a velký vklad posuzované práce.

Ve stejném duchu pak pojímá i kapitolu o dialogickém jednání a o vzniku autorské prezentace, kterou nazval **Improvizace a dialogické jednání** a která je vlastně praktickou demonstrací tématu diplomové práce, veřejným pokusem naživo, tou nejspíš nejoriginálnější „přílohou“ této práce.

V závěru se Filip pokouší odpovědět na otázku, v čem tkví ony rozdíly nebo naopak styčné plochy improvizace a dialogického jednání. Tady se mu podařilo zůstat velmi konkrétní a věcný, a přitom se dobrat obecně platných zjištění – například, že vystoupit během improvizace z role a komentovat probíhající děj, tedy brechtovský efekt zcizení, ještě nemusí automaticky znamenat dialogické jednání. Nebo že dialogické jednání lze považovat za specifický případ improvizace, která má ale jiný účel a jiný druh zpětné vazby s publikem. Autor se sice omlouvá, že text „sobecky“ slouží jen jemu osobně, ale já si to nemyslím. Jeho velký potenciál spatřuji mimo jiné v pedagogickém přístupu k sobě samému, který Filip důsledně uplatňuje a ze kterého lze odvodit i jeho nadání k lektorské a učitelské profesi.

Po formální stránce lze práci přijmout. Ve finální verzi se sice objevuje ještě několik překlepů (například kolem stránky 22 se z dialogického jednání stalo dialogové), poznámkový aparát není sjednocen a nepodařilo se opravit všechny stylistické chyby, ale i v tomhle směru pracoval Filip poctivě a musel bojovat se svým přirozeně chaotickým, nekonvenčním stylem písemného projevu.

Diplomovou práci Filipa Kardy vřele doporučuji k obhajobě a navrhuju hodnotit známkou C.

Doplňující otázka: Chtěla bych diplomanta požádat, aby si představil, že je sám sobě asistentem dialogického jednání v době, kdy mu improvizace při zkoušení nejvíce překážela. Jaký typ komentářů by mu nejvíce pomohl?

Husinec, 8. ledna 2020

Hana Malaníková